

pressen, med at det her var 2 mia. kr. Der er tale om det, der hele tiden, i årevis, har været forudsætningen under forløbet, nemlig at den væsentligste del af gælden refinansieres og nogenlunde til den rente, som staten selv kan låne pengene til.

Sådan var det også, da vi lånte pengene ud i 1993. Sagen er nu, at man nu kan låne pengene billigere. Det får Færøerne gavn af, ligesom de i 1993 fik gavn af den danske stats kreditværdighed, men deri er der jo ikke nogen omkostning for de danske skatteydere, men naturligvis en fordel for Færøerne, som hele tiden har ligget i kortene.

Det andet, jeg vil sige om det, er, at resten af aftalen er jo, at noget eftergives, og noget indefryses, hvor der i det, der eftergives, vil være en del af det, som vi målrettet og i fællesskab vil gå efter, at Den Danske Bank udreder, og det, der indefryses, vil blive tøet op igen, jeg vil ikke engang sige hvis, men når Færøerne får udvinding af råstoffer.

Det har været afgørende for landsstyret i forhandlingerne, og det forstår jeg godt, at summen af de greb, vi gjorde om eftergivelse, indefrysning, rentefastsættelse og afdragsperiode – det er jo de parametre og frihedsgrader, vi har haft at operere med – sikrede en bæredygtighed for det færøske samfund både i medgang og modgang.

Jeg tror såmænd nok, at Færøerne lige nu kunne have klaret et lidt større beløb, men vi ved jo alle sammen af bitter erfaring, hvor følsom den færøske økonomi er for udsving i fiskeriet og i fiskepriserne. Og det, der har været målsætningen med denne aftale, er at lave noget, der er langtidsholdbart, både i forholdet mellem vore nationer og i forhold til den færøske økonomis bæredygtighed.

Det var landsstyrets udgangspunkt, og det var det udgangspunkt, regeringen accepterede i forhandlingerne, og resten er udviklet derudfra.

Som sagt så mener jeg, at det er en aftale, der er fair, det er en aftale, der er en udmøntning af de krav, som Folketinget har stillet til regeringen, men det er også en aftale, der har et andet perspektiv, nemlig det, at nogle af de bitre erfaringer, vi gjorde tilbage i 1993, var dem, der handlede om vores forsøg på aftalemæssigt at blande os i den færøske indenrigspolitik og lovgivning og økonomiske politik og fiskeripolitik. Det er allerede nu en tre år siden, vi erkendte, at det kom der ikke noget godt ud af, og vi trak os gradvist tilbage.

Aftalen her bekræfter i et og alt, at den danske regering ikke ønsker at have pant på den færøske indenrigspolitik eller blande sig i den, og den fastslår samtidig, at parterne er enige om, at det så også betyder, at den danske stat ikke i fremtiden vil gå ind med lån og garantier ud over det, der er indeholdt i aftalen. Det er Færøernes eget ansvar og egen opgave at føre den økonomiske politik uden dansk indblanding.

Jeg er også overbevist om, at man på Færøerne har høstet så mange og også bitre erfaringer fra fortiden, at man med den aftale i ryggen, som vi her har lavet, fuldt ud vil være i stand til at administrere efter dette.

Aftalen indeholder så også en række punkter, der har ligget i kortene i kortere eller længere tid, som helt skulle overdrages til færøsk forvaltning. Disse spørgsmål løses endeligt, og det gælder Finansieringsfondens ledelse, det gælder realkreditinstituttet, og det gælder erhvervsudviklingsinstituttet. Det er ikke nye temaer, men temaer, vi har set for os hele tiden, og som vi skulle løse på et eller andet tidspunkt. Realkreditsagen har faktisk, så vidt jeg har forstået, været på i godt tyve år, og det har også omkring erhvervsudviklingsinstituttet været mere eller mindre forudset, at vi på et tidspunkt skulle konvertere det rente- og afdragsfri statslån til et indskud.

Det er kommet med, og det er kommet med, for at vi kan sige til hinanden: Nu har vi gjort op med fortiden. Man kan blive ved med at skændes om, hvem der gjorde hvilke fejltagelser, og jeg deltager gerne i debatten, men jeg tror i og for sig ikke, at den er vældig frugtbar. Vi har gjort op med det, og vi har leveret et grundlag, som jeg forstår også på den enstemmige tilslutning i det færøske Lagting at det færøske samfund føler sig godt tjent med.

Jeg skal så også for en ordens skyld afslutningsvis sige, at vi jo ikke har drøftet det, som landsstyret i sin koalitionsaftale definerer som Færøerne som en suveræn stat. Vi har noteret os landsstyrets synspunkter, og den danske regering har givet udtryk for, at når der – som man tilkendegiver fra færøsk side forhåbentlig med et bredt flertal – kommer et udspil, så vil vi gå ind i positive forhandlinger om ændringer. Det er vi helt indstillet på, og det er Færøerne, der nu har initiativet i den sag.

Denne aftale er en aftale indgået inden for den nuværende hjemmestyreløvs rammer, som rydder op i både de økonomiske og – er jeg